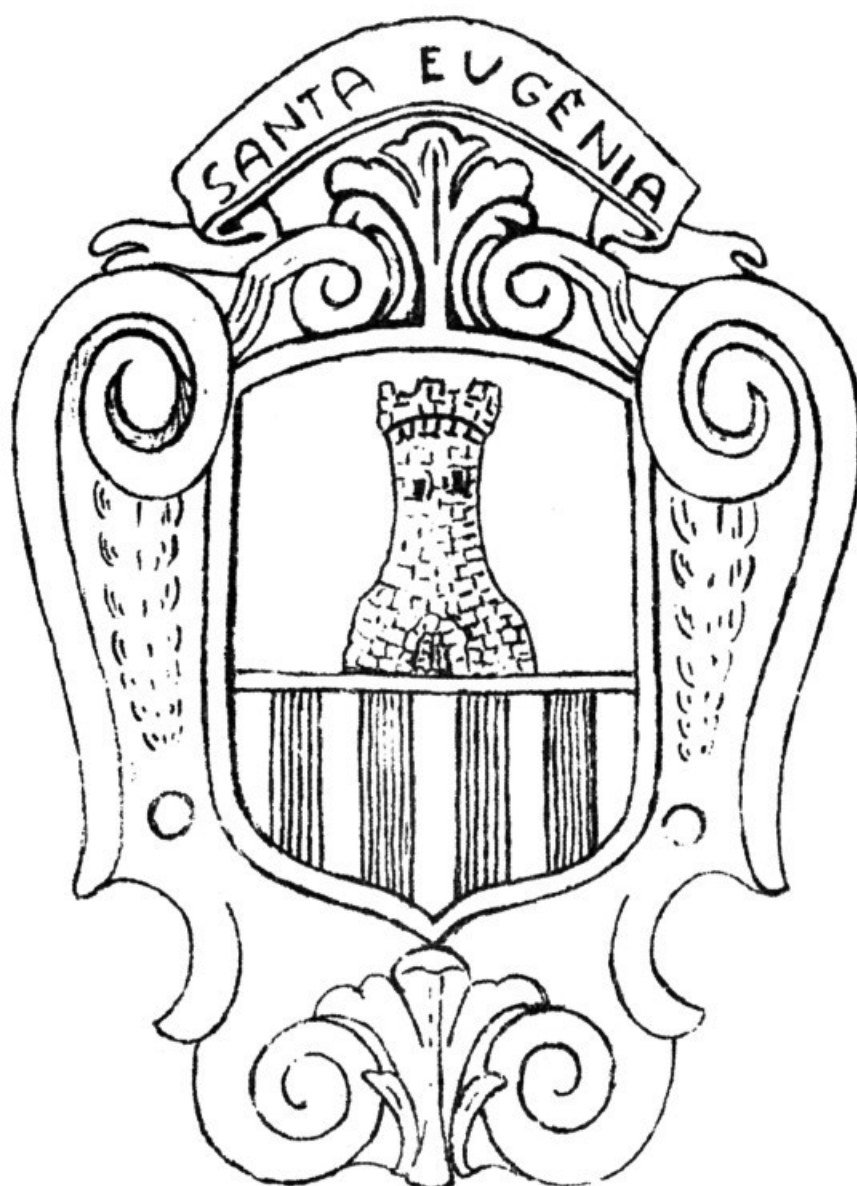

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 12. 31 de juliol de 1.985. Depòsit Legal PM 625/1983

Escut de SANTA EUGÈNIA a la Mare de Déu de Lluc en el Centenari
de la seva Coronació.

●●● EDITORIAL nº 12 ●●●

●●● 400 planes ●●●

● Aquests dies es compleix el segon aniversari de la publicació del primer número d'aquesta Revista SANTA EUGENIA, lo que suposa que hem publicat ja prop de 400 planes. Dos anys son poc temps de història; però quean es tracta d'una publicació d'aquestes, sí que és important; hem de tenir = en compte que totes aquestes revistes de poble son dutes = a terme per persones totalment desinteressades, i que tenen altres feines que fer.

● Adamés, en la vida, uns es casen, altres tenen infants petits, altres van a servir al Rei, altres se cansen; i no es pot dedicar a una revista d'aficionats el temps que es necessita per a la vida professional i familiar. A la nostra revista passa igual: la gent va i vé, i les portes no estan mai tancades per a ningú; i cada un hi posa tot lo = que està de la seva part.

● Tant sols en el punt material aquestes 400 planes (de una tirada de 400 exemplars) suposen 160.000 voltes a la màquina, i un parell de centenars de kilos de paper.

● En el punt moral suposa un esforç i una voluntat de = que el Nom de "SANTA EUGENIA", que indignament penjarem a la nostra Revista, -i per ésser el nom del poble-, no quedàs en desvantatge del projecte inicial: "Revista Local Per A La Divulgació I La Cultura".

● En l'economia, hem sobreviscut gràcies als Socis Col·laboradors i a les ajudes que ens han anat arribants.

● En tot, hem tengut el recolzament general del poble = que ha llegit, i comentat lo ben fet o mal fet del nostre esforç. La crítica del poble és un element imprescindible = per a millorar i aguantar la nostra tasca.

● Volem rejuenir la nostra feina, i juntar-hi gent més jove, i començam avui amb un apartat de Música Rock per un redactor jove: i en volem més de redactors joves a fi de = que la Revista no envellesqui.

● En motiu d'aquest nostre segon aniversari vos demanam una vegada més: "feis-nos arribar la vostra opinió i les = vostres sugerències".

¡ Molts d'anys i Bones Festes!

●●● 'L'Equip de Redacció' ●●●

	plana:
EDITORIAL	1
INDEX	2
ESGLÉSIA: Carta Cristiana nº 14	3
La Cadira Buida	4
El Teléfono Desconocido	5 i 6
DEMOGRAFIA	7
LLIBRES	8
PENSAMENT	9
COL.LABORACIÓ	10
L'ESCUT DE "SANTA EUGENIA"	11
RACÓ DELS POETES	12 i 23
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA	13-14
HERÀLDICA	15
ENTREVISTA amb Pedro Pujol	16 a 18
VOCABULARIO DE LA DROGA	19-20
HISTÒRIA DEL POBLE	21
PROGRAMA DE LES "FESTES PATRONALS"	22
CINEMA	24 i 25
ELS LLUMS DELS CARRERS	25
MUSICA ROCK	26
DEPORTS	27-29
CUINA	30
PASSATEMPS	i 31

'Revista'

"SANTA EUGENIA"

31 de juliol de 1.985.Revista Local per a la Divulgació i la Cultura.
 nº 12. Publicació bimensual.Depòsit Legal PM 625/1983
 Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia.Mallorca.
 Redacció i administració: C/J.Ant.8.Santa Eugènia.Mallorca.

EQUIP DE REDACCIÓ: Nadal Trías Orell,Bernat Sureda Canyelles,Mª Antonia Parets Amengual, Pep Mulet Canals,Antònia Campaner Mulet,Miquel Coll Isern, Juana Jaume Rigo, Margalida Llabrés Serra i Xisco Grau, amb la col.laboració d'altres persones per a la confecció manual de la revista a multicopista.

EQUIP DE DISTRIBUCIÓ: Catalina Miralles Crespi, Magdalena Soler Coll, Mª Pilar Bascuñana Coll, Cat.Rosa Canyelles Mariano i Rosa Mª Bibiloni Parets.

PORTADA: Escut del poble de "Santa Eugènia".Dibuix:MªCrespi.

VINYETES: Sebastià Bibiloni, Tofol Rigo i Maria Crespi.

La Revista SANTA EUGENIA sols es fa responsable dels escrits del seu equip de Redacció.

CARTA CRISTIANA

Nº 14

als cristians i persones
de Bona Voluntat de
SANTA EUGÈNIA

Apreciats amics:

● Quinze dies abans d'estar jo malalt al mes de maig havia escrit la Carta Cristiana sobre els malalts. Vosaltres la llegireu quan jo era a Son Dureta. Vos estic molt agraït per les moltes atencions rebudes.

● A l'anterior carta vos demanava que me fessiu a sebre quí estava malalt. Bastantes de persones ho han tengut en compte, i han tengut l'atenció de notificar-m'ho: hem de seguir aquest camí. També per això vos estic molt agraït.

● El poder visitar els malalts no és basicament una preparació per a que rebin els Sagraments abans de morir; en tot cas que rebin el Sagrament dels Malalts. La principal finalitat de les visites és el consol que tothom experimenta d'ésser considerat i atès. Tots els malalts n'estan contents. Una de les coses que s'ha de demanar als malalts que ho puguin entendre (segons la seva salut i la seva fe) és que unesquin els seus sufriments a la Passió de Jesús que sofrí la mort de la creu per a tots nosaltres.

● En aquest temps de festes patronals desig a tots els malalts (i als qui les serveixen) una ràpida recuperació; i a tots els qui estau bons, salut i delit per a viure unes bones festes populars i patronals.

Molts d'anys i bones festes!

Ben germà vostre:

Nadal Trías Orell, Pvre.

LA	CADIRA	BUIDA
----	--------	-------

Déu present, en la meua respiració

Hi ha molts d'exercicis que es poden oferir en un tò més ò manco explicitament religiosos, i que produeixen fruits semblants als exercicis de conscienciació. Vat aquí un:

- "Tanca els ulls i pren consciència de les sensacions del cos durant uns minuts.
- Passa llavors a conscienciar la respiració i queda en aquesta consciència durant uns minuts més.
- Ara dejitjaria que imaginassis que l'aire que respires - està carregat del poder i la presència de Déu... Imagina't l'aire com un immens oceà que t'embolica... un oceà densament penetrat per la presència de Déu i l'ésser de Déu... Quan introdueixes l'aire en els pulmons estàs introduint-hi Déu...
- Pren consciència de que estàs introduint la presència i el poder de Déu cava cop que prens aire... Queda en aquesta consciència tant com puguis...
- Observa lo que sents quan te fas conscient de que respires a Déu en cada inhalació... "

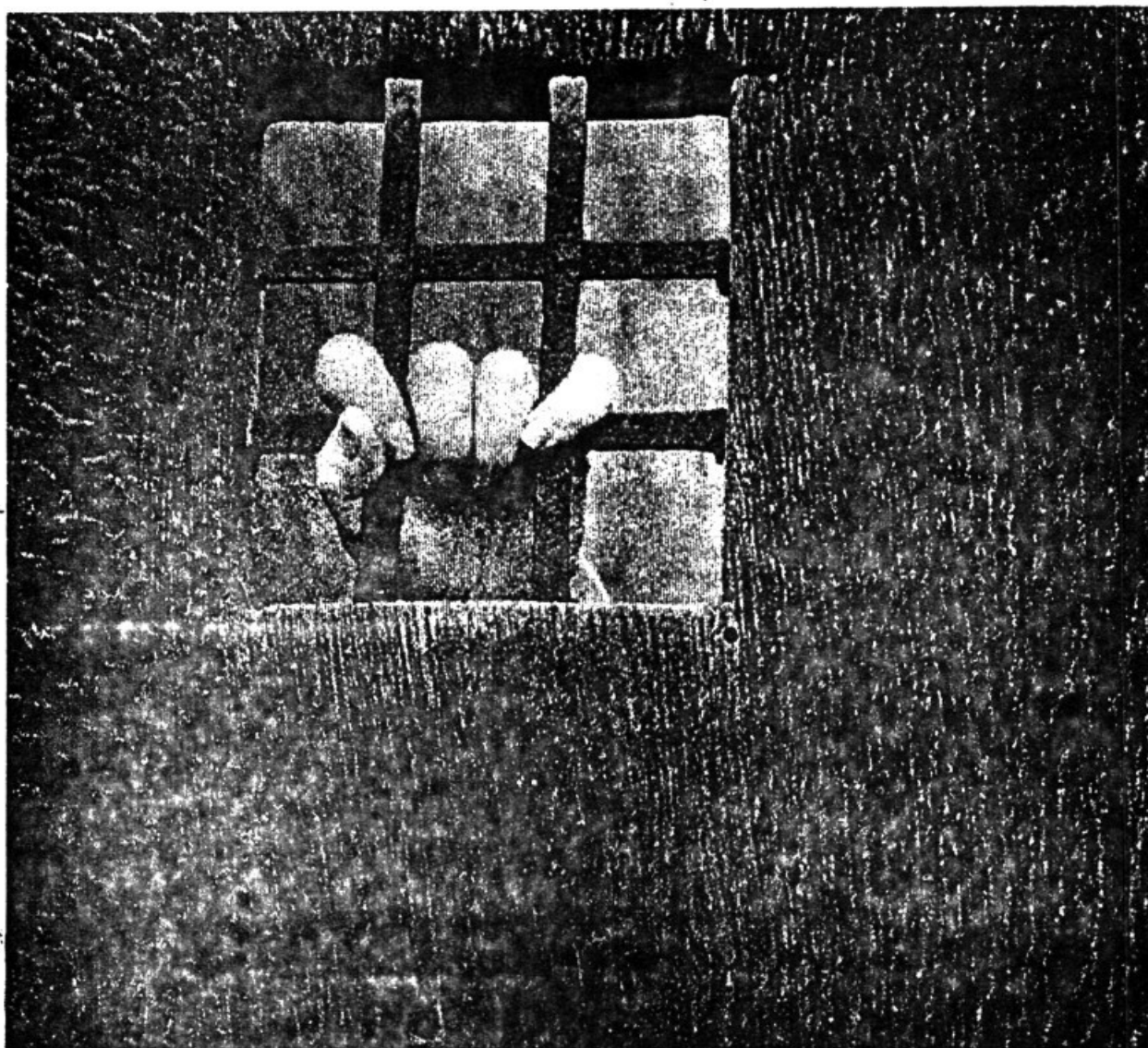
Hi ha una variant d'aquest exercici: la manllevam de la mentalitat dels hebreus tal com la trobam a la Bíblia. Per a ells, la respiració de l'home, és la seva mateixa vida. Quan una persona mor és perquè Déu li pren l'alè. Un viu perquè Déu constament posa el seu alè, el seu "esperit" dins ell. És la presència de l'Esperit de Déu lo que manté viu l'home.

- "Quan inspiris l'aire pren consciència de l'Esperit de Déu penetrant dins tu. Omple els pulmons de l'energia divina que porta amb ell mateix...
- Quan expulsis l'aire, imagina que treus totes les impureses interiors que en tu pugui haver-hi, les pors... els sentiments negatius...
- Imagina que veus el teu cos com si tornàs radiant i viu, així com vas respirant l'Esperit que dona vida i que expulsa totes les impureses...
- Permaneix en aquesta consciència tant com puguis sense distreure-te... "

Anthony de Mello (1)

Veure: "SADHANA: Un Camí vers Déu" Ed.Claret.

El teléfono desconocido

Sonaba insistentemente. Parecía que nadie lo fuera a coger. De pronto, al otro lado de la línea se escuchó la cálida voz de una mujer:

—La paz contigo, hermano. Aquí la casa del Padre.

—Oiga, ¿está Jesús?

—Muy ocupado, por cierto; pero se pondrá en seguida. ¿De parte de quién?

—Dile que de un colega muy pasado. No creo tener arreglo. Pero me he dicho: tú llama, que por probar nada se pierde.

—No te preocupes, hombre, que otros muchos antes que tú hemos encontrado solución, y hoy andamos por aquí.

—¿Ah, sí? ¿Y tú, quién eres?

—Me llamo María, y acaso hayas oído hablar de mí. Yo soy la que lloró como una Magdalena, mientras vertía sobre sus pies un frasco de colonia de «luxe». Me curaron aquellas lágrimas.

—Oye, eso me suena a Evangelio. ¿Tú eres, entonces, aquella a la que mucho se le perdonó porque amó más todavía?

—La misma, para que te animes... Pero calla, que aquí llega el Maestro.

* * *

—¿Con quién hablo?

—Con Andrés. No creo que me conozcas. Soy

un chico corriente entre millones, que de pronto me he mirado hacia adentro y me he visto vencido, vacío, machacado, culpable... Supongo que me ignoras.

—Te conozco, y bien, Andrés. Antes de que nacieras yo ya escribí tu nombre en la lista de los que podrían salvarse.

—¿Es posible? Pero si soy un calavera, un pedrisco sobre la sociedad, y una fuente de follones para mi familia... Si estoy en la raya de la delincuencia... Si los que me rodean sólo me miran con miedo, con lástima, con odio...

—Bueno, ¿y qué? No son los sanos los que tienen necesidad de médico, sino los enfermos. Si yo estuve varios años entre vosotros, fue para recuperar lo que estaba perdido... Entonces me di cuenta de que a vuestra edad no hay nadie definitivamente extraviado. Un solo sentimiento de amor que os reste puede ser un salvavidas. Además, han puesto demasiados tropiezos en vuestro camino, y resulta difícil no caer.

—Entonces, ¿me comprendes?

—Andrés, te olvidas de que yo también tuve problemas con los «buenos» de la película. Al final me aplicaron la ley de peligrosidad social, y me quitaron de la circulación con la ley en la mano... Sin embargo, no les guardo rencor. La gente no es tan mala como parece. En el fondo, a todos os recorre una veta de bondad. Lo que pasa es que tanto los que se creen buenos como los que estáis fichados, metéis la pata y cometéis errores... Yo os prefiero a vosotros, porque tenéis menos oportunidades.

—Estoy pensando, Jesús, que esperabas mi llamada desde hace tiempo.

—Esperaba tu vuelta con toda el alma, chaval. Pero eras tú quien debía decidirse a llamar, después de buscar afanosamente mi número en la guía. ¿Es que no recuerdas aquella historia de un hijo pródigo que se largó en busca de una felicidad que jamás encontró? El Padre respetó aquella decisión, aun sabiendo que el chico elegía equivocadamente... Después se limitó a esperar con los brazos abiertos.

—Yo disfrutaría cantidad se pudiera dar tu número de teléfono a tantos colegas míos que andan como el pródigo de tu historia. ¿Sabes, Jesús? Por esos prados hay muchas bellotas que parecen diamantes, y nos confunden, pero llevan dentro el gusano de la dependencia... ¿Puedo publicar tu número de teléfono y hacer que te llamen todos mis amigos?

—No, Andrés. Además, sería inútil. Tú sólo puedes dar pistas, o estimular sus ganas de llamar, lo mismo que mis enviados, los misioneros Carlos y José María, hicieron contigo... Sin embargo, nadie puede dar por otro el último paso, ni conocerme contra su voluntad. Mi teléfono sólo puede ser personalmente buscado y libremente descubierto. Ten paciencia.

—Pero yo quisiera hacer algo por los demás, porque estoy seguro de que te necesitan aun sin conocerte. Dime qué puedo hacer.

—Todo. Puedes gritar que yo existo al otro lado de la línea. Puedes poner la guía en sus manos. Puedes dejar todo lo que tienes, y seguirme para convencerlos con hechos de que existo. Puedes ser «pescador de hombres» como mis discípulos. Puedes hacer ver a los cielos y dar libertad a los presos. Puedes anunciar un tiempo de gracia...

—¿Me estás proponiendo que te siga, que dedique mi vida a tu aventura?

—Si quieres... Otros ya lo hicieron antes que tú.

—Pero no eran como yo. Me oprime un turbio pasado. Tengo miedo. No sé si podré superar humillaciones, burlas y fracasos. No soy ningún modelo de conducta.

—¿Y esto te desanima? Pedro me traicionó. Pablo fue un fanático, sanguinario antes de enfrentarse conmigo. Mateo defraudaba a hacienda. María antes de conocerme, les sacaba las perras a sus clientes por una cosa que no hay que vender... ¿Te parecen brillantes las biografías de mis apóstoles? Sin embargo, todo lo pudieron al sentirse débiles, porque entonces yo les puse la fuerza.

—Me acorralas, Jesús. Creo que te vas a quedar conmigo (...).

* * *

—Ya debo despedirme. No sé cómo agradeceros a ti, al Padre y a la Virgen María lo que habéis hecho por mí.

—Nos hemos limitado a acogerte con inmenso cariño, socio. Si tú no te hubieses entregado, nosotros poco podríamos haber hecho. De todas formas, yo transmitiré tu gratitud a la Madre. Debe estar ocupada en la limpieza... En cuanto al Padre, somos una misma cosa.

—Gracias, Jesús.

—Gracias a ti, colega. Hoy tendremos fiesta en tu recuerdo.

—¿Fiesta por mí?

—Claro, hombre. ¿Tú no sabes que hay más alegría en el cielo por un solo golfo que se transforme, que por noventa y nueve justos que no necesitan convertirse?

Colgué con el corazón a tope. En efecto, yo ya no era el mismo de antes. Ahora tenía motivos para trabajar, para reír, para aprender, para visitar a cien y en paz con todo el mundo... Apunté apresuradamente el teléfono desconocido, no se me fuera a olvidar, y me propuse anunciar que Cristo vive. Yo, al menos, ¡he hablado con Él!

Juan Antonio LOPEZ
(En recuerdo de los amigos
de la cárcel de Teruel)

Baptismes, Matrimonis, Defuncions: = 0.

Bodes de Plata:

10-VI-1960 Toni Coll Vich amb Maria Oliver Vidal

Bodes d'Or:

25-VI-1935 Miquel Pericàs Vidal amb Margalida Oliver Vidal.

¡Que tots quatre, pogueu arribar més amunt!; Enhorabona!

Primera Comunió 1985:

Bartomeu Parets Amengual.- Yolanda Bover Bisquerra.- Catalina Bover Bisquerra.- Margalida Coll Vidal.- Francisca Coll Crespí. José Maria Somovilla Marí.- Maria Francisca Bascuñana Quetglas. Josep Roca Crespí.- Pedro Lopez-Pinto Avarz.- Jaime Miralles Sastre i Maria Lourdes Miralles Sastre.

¡Enhorabona als nins i als seus pares!

(una volta impresa
aquesta plana, mòr
una germana nos-
tra: disculpau la
sobre-impresió.)

DEFUNCIÓ: 20-7-85.

Maria
Vidal
Homar (84 anys)
¡Al cel siau!

CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA"

La "CAIXA DE BALEARS" - "SA NOSTRA", i
els nostres voluntaris Socis de Manteni-
ment cobreixen l'economia de la nostra
Revista "SANTA EUGENIA".

SANTA EUGENIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

EL PROFETA

Gibrán Jalil Gibrán

Editado en 1.975 en Buenos Aires por Gomez Hnos. Editores.

Esta obra llegó, como casi todas las de este autor, a España, procedente de editoriales sudamericanas. Hoy ya existen varias ediciones nacionales y una en catalán (con más cantidad de obras del mismo autor) publicada en Montserrat.

Para conocimiento del lector reproducimos uno de los diversos capítulos: "El placer".

"Entonces un eremita que visitaba la ciudad, una vez por año, se adelantó y dijo: Háblanos del placer:

Y él contestó:

El placer es una canción de la libertad.

Pero no es la libertad.

Es el florecimiento de sus deseos.

Pero no es su fruto.

Es lo profundo llamado a lo más alto.

Pero no es un abismo ni la altura.

Es el enjaulado que recobra las alas.

Pero no es espacio cerrado.

¡Ay! En verdad, el placer es una canción de la libertad.

Y me conmoverá verlos cantarla con plenitud de corazón, sin embargo no querría que sus corazones se perdieran cantado." ...

..."Muchas veces al privarse de algún placer, lo único que hacen es almacenarlo en los escondrijos de su ser.

¿Quién sabe que aquello que parece ser omitido hoy, espera para el mañana?

Hasta sus cuerpos conoce su herencia y el derecho a sus necesidades y no podrá ser engañado.

Y su cuerpo es el instrumento de su alma.

Y de vosotros depende traer música suave o sonidos confusos.

Y ahora preguntaos en vuestro corazón: ¿'Cómo distinguiremos aquello que es bueno en el placer, de lo que no es bueno'?

Vayas a sus campos y a sus jardines y aprendan que el placer de la abeja, es el recolectar miel en las flores.

Pero también el placer de las flores, el de brindar su miel a la abeja. .../...

Porque para la abeja, una flor es fuente de vida.

Y para la flor una abeja es la mensajera del amor.

Y para ambas, abeja y flor, el dar y el recibir placeres es necesidad y un éxtasis.".../...

W.T.

GENTE «A RAYAS»

Por lo general dividimos a las personas en dos categorías: la de los santos y la de los pecadores. Pero se trata de una división absolutamente imaginaria. Por una parte, nadie sabe realmente quiénes son los santos y quiénes los pecadores; las apariencias engañan. Por otra, todos nosotros, santos y pecadores, somos pecadores.

En cierta ocasión, un predicador preguntó a un grupo de niños: «Si todas las buenas personas fueran blancas y todas las malas personas fueran negras, ¿de qué color seríais vosotros?».

La pequeña Mary Jane respondió «Yo, reverendo, tendría la piel a rayas».

Y así tendría también la piel el Reverendo, y los Mahatmas, y los Papas, y los santos canonizados.

Un hombre buscaba una buena iglesia a la que asistir y sucedió que un día entró en una iglesia en la que toda la gente y el propio sacerdote estaban leyendo el libro de oraciones y decían: «Hemos dejado de hacer cosas que deberíamos haber hecho, y hemos hecho cosas que deberíamos haber dejado de hacer».

El hombre se sentó con verdadero alivio en un banco y, tras suspirar profundamente, se dijo a sí mismo: «¡Gracias a Dios, al fin he encontrado a los míos!».

Los intentos de nuestras santas gentes por ocultar su piel rayada muchas veces no tienen éxito y siempre son fraudulentos.

"LO ANTIGUO" ó "LA NADA DE HOY"

Exactamente uno no sabe lo que pasa; y por no saber tampoco muy incómodo ha de sentirse, pero al picar, -que pica-, alguna vez la mosca de la curiosidad, quisiera saber el porqué de lo que en tantos lugares veo.

Me estoy refiriendo a la moda de la moda pasada; o sea: entras en una casa de un hijo que se precie, y la encuentras llena de cachivaches usados en la generación de mi abuelita, y tengo la impresión de que un gusano muy profundo me ha picado en el hoy.

Se encuentra uno con planchas que se calentaban al carbón, = abanicos rotos o no, pintados o nacarados; los botines del abuelo con el calzador adjunto, el embudo de hojalata que se usaba para el aceite, aros de carro, yugos de bestia o de dos mulas, trillos en las esquinas en forma de pie de lámpara con falso pergamino -- que ilumina hoy unos objetos del ayer; unas peinetas de señora, -- unas pistolas de pólvora o dos cochullos sin mango sobre una panplia que perdió escudo y armas.

Según el rango del buscador de objetos malos, y el desvan - que han saboteado, el conjunto adquiere un grado más o menos alto en el escalafón del arte; y digo yo que... ¡oh cachivaches artísticos, o arte cachivachesco! ¡oh admiración confundida en el arte de confundir! Uno no sabe muy bien a santo de qué el hollín de la chimenea se ha convertido en negra anilina sagrada, o por qué el plato barbero que barba, espuma y soeces (palabras) contuvo, ha sido levantado en alto para que cuelgue de una pared honrosamente.

Uno no sabe muy bien si el bidet del baño del vecino, a los 200 años vista (ya no lo veremos) va a servir de rinconera en la sala de estar de los nietos; o si la taza del inodoro, va a recibir los paraguas (o lo que se estile) en el recibidor de los nietos de mi prima. Uno no sabe si el arte lo dan los años, si la -- cultura la dan los años, o si la vida que pasa da la cultura.

Y en desgracia habeis caído si, en cuanto remueven un muro= o suelo en vuestra casa, encuentran una piedra, una acequia del - siglo pasado o un tiesto que a medianoche se rompió. Preparaos, - porque, en cuanto venga el perito de turno, declaración habrá de acueducto romano, de cerámica fenicia o restos musulmanes. Ya la habeis armado.

Una desgracia la puede tener cualquiera: uno puede sembrar= una col y encontrar enterrado el gato del vecino o encontrar los restos de Arquímedes; encontrar el craneo de un asesinado en una de Agatha Christie o una tira de celuloide que la censura cortó - de algún film atrevido; uno puede estar colgando un cuadro en la pared y rasgar el papel del muro del vecino; o venírsele a un el velázquez encima, porque puso el clavo en una olla vacía que (los moros) la abuela guardó para los céntimos que no tuvo. El arte, -- ese fantasma, puede surgir del pajar, del desván, de una raíz, de un pozo, de una cornisa (antes teja) que se os viene encima: segu ro que la radiografía de vuestra testa (si vivos llegais) será -- una obra de arte, del arte de hoy, que Napoleón, Nerón, o el Fa-- raón no pudieron ni podrán nunca tener en su colección.

Mi próximo devaneo será este: "De cómo decorar una habita-- ción con radiografías de los cálculos de los riñones de la tía En rqueta, con luz indirecta y sonido reflejado de maracas.

¡Me cachis en la mar...!

José de COU.

L'ESCUT DE "SANTA EUGÈNIA"

Tots els pobles (amb definició de municipi independent) tenen un escut propi, com solen tenir també una bandera. Descrivem el nostre escut, amb motiu de que el dia 11 d'agost serà presentat a la Mare de Déu de Lluc en el Centenari de la seva Coronació.

Hem de tenir en compte que SANTA EUGÈNIA no va ser definitivament independent de Sta. Maria del Camí fins a l'any 1840 -- (ara fa 145 anys), per lo que pensam que l'escut de cap manera és anterior.

L'Escut està fet en base al nom de Santa Eugènia, nom que es donava al nostre poblat a partir de la divisió que es va fer en el Regne de Mallorca l'any 1236, en la que el Cavaller 'Bernat Torrella de Santa Eugènia i Compte de Montgrí', en va ser el primer propietari.

L'Escut està format per dos elements: El primer és per a recordar el llinatge "Torrella", que és la part superior de l'Escut, que té una torre color de plata dins un camp color de cel, -- just bescanviat amb el de "Torrella" que és una torre color de cel dins un camp color de plata. Aquest primer element ens recorda quí va ser el primer propietari i fundador del nostre poble a partir de la reconquesta del Rei En Jaume.

El segon element (la part inferior) son les quatre barres vermelles en camp color d'or, que recorden al Rei En Jaume en el seu Regnat d'Aragó i el seu Comptat de Barcelona. Els historiadors encara discuteixen si va ser Aragó o Catalunya el primer -- Regne en usar en escut i bandera, les quatre barres vermelles.

Així de senzill i així de profundament històric és el nostre escut; i ho deim així, perquè la formació de molts d'escuts de pobles tenen una significació i interpretació que moltes de vegades no passa d'una infantil escenificació del mateix nom actual del poble.

L'escut que pujarem a Lluc, ha estat llavorat i policromat per l'escutor de Ciutat, Mateu Forteza, que és qui ha esculpit la major part d'escuts dels pobles a Lluc.

Nadal Trías

Al segon aniversari de la Revista

Quan començà la Revista
als qui l'havien d'escriure vaig dir:
un amic és un bon llibre
i ara ho torn repetir.

Perquè la nostra revista
en un bon llibre s'ha convertit
que bones lliçons mos dona
amb els seus variats escrits.

Sobretot aquestes "Cartes
Cristianes" ¿per què no?
que vos aconsell llegigueu
amb molta d'atenció.

I les guapes entrevistes
de persones del poble taujà
que moltes de coses passades
encara mos fan recordar

I aquella pàgina hermosa
dels poetes el racó
sempre és la primera plana
que llegesc amb il·lusió.

Tots els qui sou glosadors
que sé que en el poble n'hi ha
en el recó dels poetes
han de voler figurar.

Jo avui, a la vostra revista
una cosa vull alabar
son les festes molt lluides
que sap fer el poble taujà.

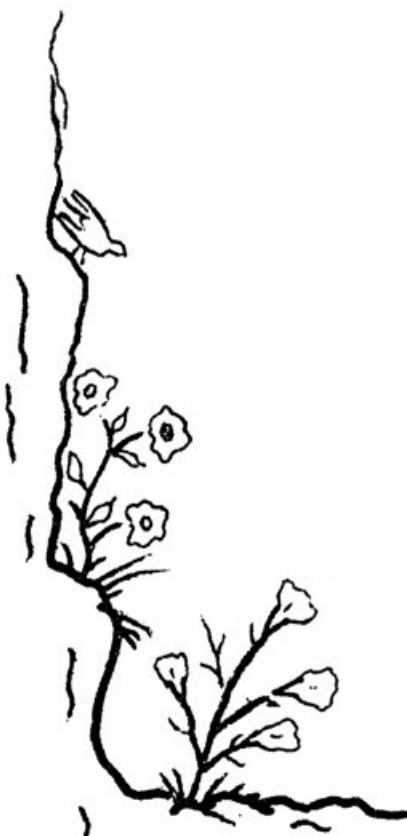
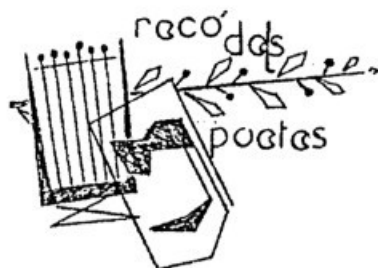
La festivitats del Corpues
les primeres comunions
la festa de Sant Antoni
en carrosses i foguerons

Lavors també vostra fira
i les festes patronals;
perquè hi ha moltes de coses
hi vé molta de gent.

Si sabeu coses antigues
del vostre poble taujà
damunt la vostra revista
les heu de voler posar.

Com que entra a totes les cases
i tothom se'n pot enterar;
si arxivau les revistes
un bon llibre per tots serà.

La qui ha escrit aquestes lletres
supòs que endavinareu;
és Sor Miquela Burguera
que molts ja la coneixeu.

DECÀLEG DEL CATALANOPARLANT

EL PROFESSOR DR. TILBERT D. STEGMANN, DE L'INSTITUT FÜR ROMANISCHE SPRACHEN UND LITERATUREN
DER J. W. GOETHE-UNIVERSITÄT FRANKFURT AM MAIN, ALEMANYA FEDERAL

1

Parleu la vostra llengua sempre que pugueu, especialment amb la família i els amics i coneguts. Feu-vos el propòsit de parlar en català als qui sabeu que us entenen, encara que fins ara els hàgiu parlat en castellà.

2

Sigueu respectuosos amb tothom que parla una altra llengua però exigiu que els altres siguin respectuosos amb la vostra.

3

Adreceu-vos en català a tothom; al carrer, per telèfon, al treball, etc. Si us entenen, continueu parlant-los en català, encara que us responguin en un altre idioma.

4

Als coneguts vostres que encara no comprenen bé el català, animeu-los a provar de comprendre'l, parleu-hi a poc a poc i expliqueu-los de tant en tant algunes paraules.

5

Si veieu algú que s'esforça a parlar en català, ajudeu-lo. I demostreu-li que valoreu el seu capteniment.

6

Deixeu de corregir qui no vulgui ésser corregit, però doneu l'exemple de demanar a persones o a entitats autoritzades quines expressions incorrectes cal substituir. Ajudem-nos els uns als altres a mantenir un català viu i bo.

7

Respecteu les diferències regionals del català. Parleu amb mallorquins, valencians, rossellonesos, etc. i coneixeu els accents i mots diferents que tenim tots. Aquesta és la riquesa del català, com de totes les llengües cultes.

8

Feu-vos subscriptor de diaris i revistes en català. I que siguin en la nostra llengua les lectures que feu, els espectacles a què assistiu, els programes de ràdio que escolteu, la televisió que us mireu, etc. Fem allò que havia estat prohibit durant tants anys.

9

Preneu la decisió d'escriure totes les cartes i notes en català. A partir d'avui poseu sempre el vostre nom en català. Ompliu-hi els talons. Feu canviar els vostres papers impressos, els rètols, etc. Fóra ben trist que per estalviar despeses deixéssim de donar testimoni de catalanitat.

10

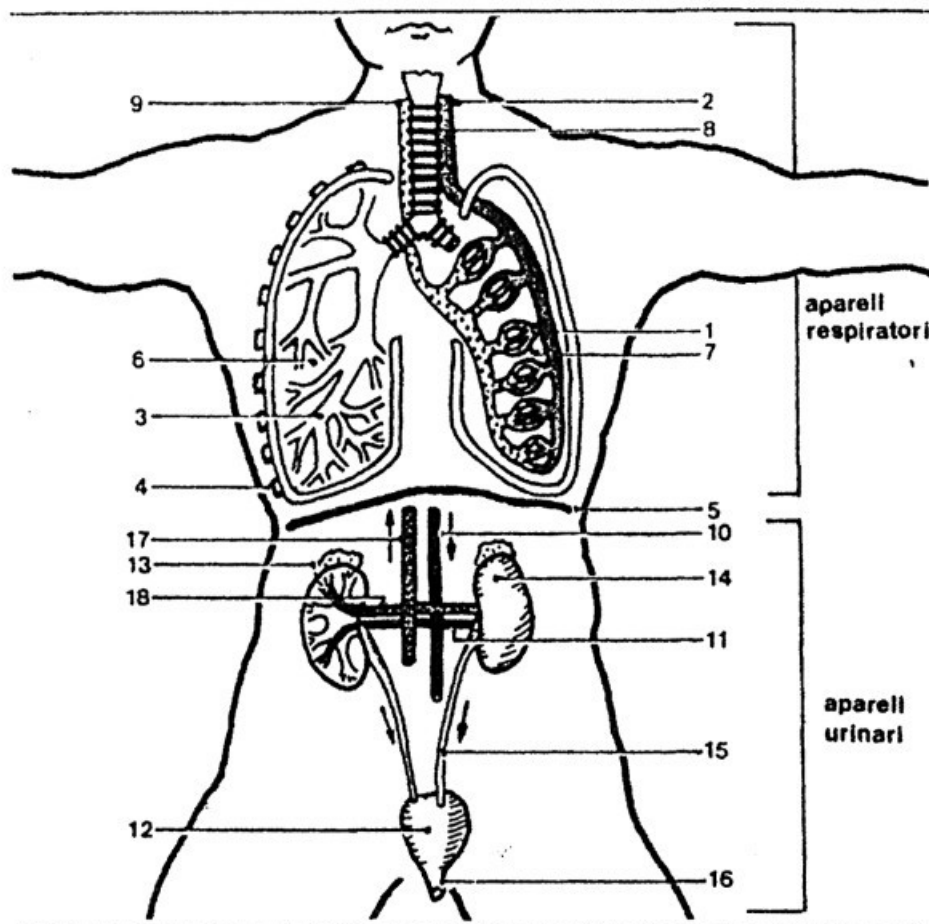
Exigiu de tothom, fins i tot de les institucions més rutinàries, que us escriguin en català. Feu-ho amablement. No vulgueu perdre temps i nervis lluitant contra els enemics declarats de la llengua del país. Deixeu-los de banda.

Tota persona que defensa la seva pròpia llengua sense agredir ningú, té el dret al seu costat.

B.S.

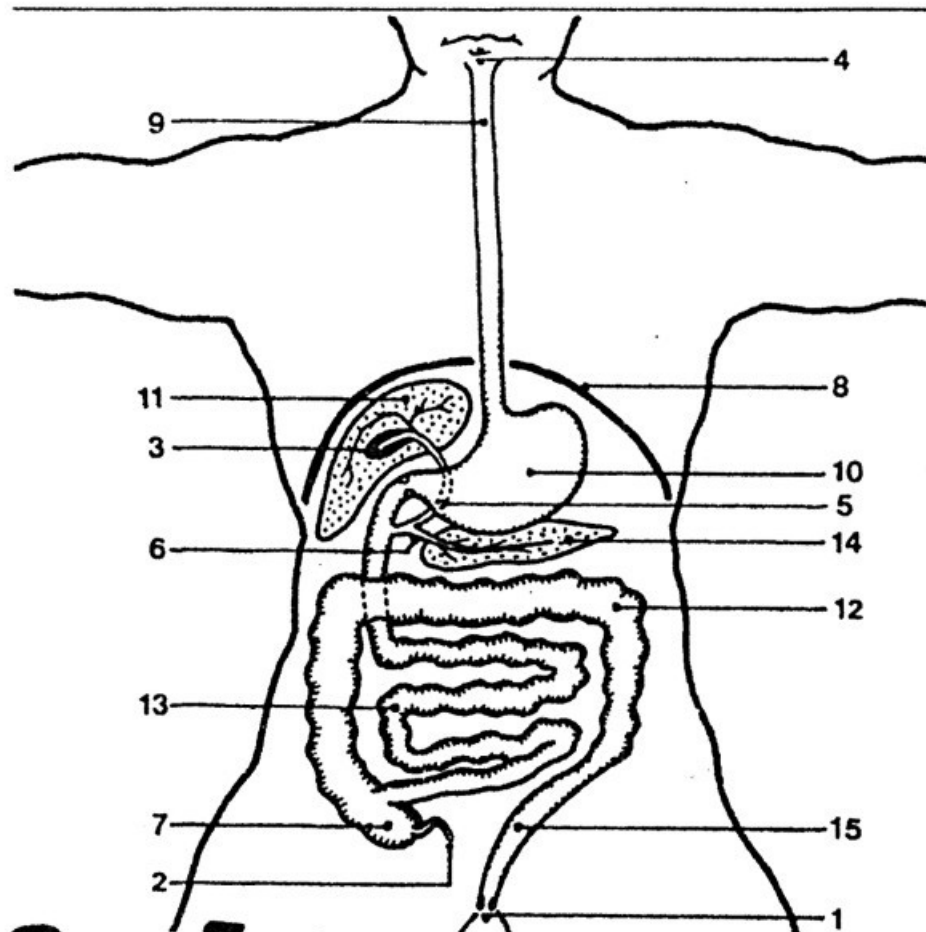
EL COS HUMÀ

APARELLS RESPIRATORI I URINARI

- (1) alvèol pulmonar: alveolo pulmonar
 (2) artèria pulmonar: arteria pulmonar
 (3) bronquis: bronquios
 (4) costelles: costillas
 (5) diafragma: diafragma
 (6) pulmó dret: pulmón derecho
 (7) pulmó esquerre: pulmón izquierdo
 (8) tràquea: tráquea
 (9) vena pulmonar: vena pulmonar
 (10) artèria aorta: arteria aorta
 (11) artèries renals: arterias renales
 (12) bufeta de l'orina: vejiga de la orina
 (13) glàndules suprarenals: glándulas suprarrenales
 (14) ronyó: riñón
 (15) urèters: uréteres
 (16) uretra: uretra
 (17) vena cava: vena cava
 (18) venes renals: venas renales

APARELL DIGESTIU

- (1) anus: ano
 (2) apèndix: apéndice
 (3) bufeta o vesícula biliar: vesícula biliar
 (4) boca: boca
 (5) canal biliar: canal biliar
 (6) canal pancreàtic: canal pancreático
 (7) cec: ciego
 (8) diafragma: diafragma
 (9) èsofag: esófago
 (10) estómac: estómago
 (11) fetge: hígado
 (12) intestí gruixut: intestino grueso
 (13) intestí prim: intestino delgado
 (14) pàncreas: páncreas
 (15) recte: recto

B.S.

ESCUTS I LINATGES

BIBILONI: Família pairal del poble de Santa Margari da, que canvià el domicili a Ciutat a mitjan segle XVII.

Guillem Bibiloni a l'any 1.285 va fer jurament d'obediència al Rei D. Alonso III d'Aragó com a Diputat per la vila de Santa Maria.

Bernadí Bibiloni va fer el mateix jurament en representació de la vila de Marratxí.

Miquel Bibiloni i Font va esser jurat d'aquesta ciutat a 1.695, 1.702 i 1.710.

Lleonart Bibiloni i Sastre, fill de l'antecedent, va esser un dels lletrats més savis del seu temps.

Lleonart Bibiloni i Llabrés, doctor en ambdós drets, era representant de la seva Casa en la capital.

Joaquim Bibiloni i Bisquerra, fill de l'antecedent, fou capità d'infanteria.

Són armes d'aquesta família una torre de plata en camp vermell.

BAUÇÀ: Tots els nobiliaris fan descendir aquesta família de "Fulqueto Burzan", que es va trobar en la conquesta i li va tocar en el repartiment general de les terres, la Alqueria Algeir, de tres jovades en el districte d'Inca. A l'any 1.249 ja trobam dues cases pairals d'aquest llinatge.

Jaume Bauçà, com a representant de la vila de Rubines, ara anomenada Binissalem, va fer jurament i homenatge de fidelitat a D. Alonso III d'Aragó.

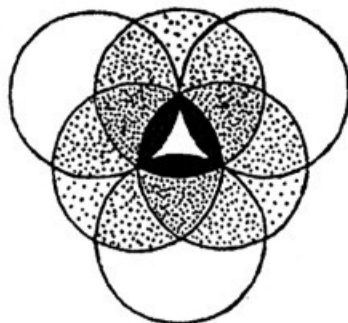
Miquel Bauçà de Valldemossa, va merèixer que l'emperador Carles V, en carta de 1.523, li redactàs un escrit donat-li les gràcies pels seus servicis contra els comuns.

Joan Bauçà, Capità de l'exèrcit de Jaume I.

Fr. Simó Bauçà i Sala, religiós dominic, fou Bisbe de Mallorca.

La Casa Bauçà de Mirabó, encara existent, es representa per D. Bartomeu Mariano Bauçà, tresoré de la Diputació Provincial de Mallorca. Una altra casa existent de Bauçà, descendent de Valldemossa, és la que té com a posseïdor a D. Joaquín Bauçà i Maiol, capità d'infanteria ja retirat.

Són armes d'aquesta família una banda d'or en camp blau.

●

PEDRO PUJOL, Batle

●

Fer una entrevista a un personatge = públic sempre és difícil i sense que = serveixi d'excusa, el nostre interès és = destacar la humanitat de l'interlocutor vers cada una de les funcions on hi té responsabilitats.

Malgrat el caràcter absorbent i de l'avidesa de fer lo insignificant

grandesa per tots els = qui l'envolten, està destinat a servir la comunitat.

Sap que és el capdavanter i posa aquest esforç al servei del poble que presideix sense oblidar la llei ni els amics, que són tots els que s'acosten, sense distincions de cap classe.

- Sabem tots que aquest no és el teu poble de neixement, però ¿què sents després de tants anys de viure-hi?

Me sent tan teujà com ho pugui-esser qualsevol perquè si no, no seria una vertadera realitat = viure en aquest poble.

- Fa aiximateix molts danys que vius aquí, ¿o no?

Ara en deu fer vint perquè fa = vint-i-un que som casats, però = varem viure un any a Inca.

- Com ha estat sa teva introducció dins el poble? T'ha costat entrar-hi, ha estat difícil fer amistats...?

Mai he tengut difícil fer amistats perquè me faig aviat amb tothom. Me pens no estar, ni ho vull, barallat amb ningú i me = duc bé amb tothom, per tant no m'ha estat difícil agafar confiança amb sa gent ni que sa gent n'agafàs amb jo. Prova d'això = puc dir que no he dit mai a ningú que no quan m'han demanat un favor i a jo tampoc me l'han negat quan l'he hagut de menester

- Has pensat mai de fugir?

No, però si no quedava més remei, si me'n havia d'anar, me'n aniria i allà on anàs agafaria = es ritme de vida com el pugui = haver agafat aquí.

- I escapar dels problemes del poble?
No.

- Per què no ens detalles un poc les teves activitats, diguem-ne socials?

Sa primera fou sa Societat de Caçadors de la qual som president, ja fa 12 anys, no sé per què, però per qualche cosa me degueren = elegir. En un moment donat vaig = dimitir degut a certs problemes = amb socis que no eren del poble, se formà una Gestora però hi tornà haver eleccions, un grup de = propietaris me demanava que me = presentàs i vaig tornar a sortir elegit. En altres aspectes, he = estat a quasi totes ses comissions, com sa que es va fer per = aconseguir arreglar es Camí d'es Puig, i altres semblants on he = cregut que podia aportar qualche cosa. En quant a la política, hi vaig entrar intentant ajudar a = un grup per intentar dur el municipi endavant però vaig dur sa = desgràcia de que m'elegiren batle; he intentat fer-ho lo millor possible i així ho seguiré fent = perquè si no és així, no s'ha = d'ocupar un càrrec d'aquests.

- Hi ha altres activitats?

Lo únic que me queda és s'empressa de construcció però això no ho consider una activitat social, =

sino el meu medi de vida que, = per ventura degut a les altres = activitats, no li he pogut dedi = car tot el temps que necessita = va.

- Tens molt de temps d'estar = amb la família?

Sa veritat és que sí; crec que = per ventura, si en lloc de tenir = sa feina dins es poble fés fei = na a un altre lloc, no hi podria = estar tant; així tenc es temps = normal que pot tenir qualsevol = altre durant es dia. Vetlades = sí que n'hi he de robar bastan = tes degut a qualsevol tipo de = reunió.

- Quines raons donaries per ex = plicar el teu aficar-te en polí = tica?

Ja ho he dit un poc, però crec = que sa raó principal fou que, = per lo que jo coneixia el poble = trobava que estava un poc atu = rat en quant a iniciatives dels = regidors, era un poble un poc = ofegat, pareixia que feien fal = ta idees, i vaig creure que fe = ia falta un grup que volgués = fer feina, però mai havia pen = sat esser el batle. Ara, una ve = gada que un hi entra, sa políti = ca és com un corc que te té sem = pre despert i te fa seguir end = vant.

- I sense haver pensat mai esser = elegit, qué passa quan un se = troba que és el batle?

Llavors només hi ha una preocu = pació: estàs al mig i has de fer = feina intentant resoldre tot el = que surti i procurar que la co = sa vagi endavant.

- I personalment, com s'assumeix = d'alguna manera es va veure afec = tada sa teva pròpia persona per = la responsabilitat?

Home, en principi sempre hi ha = nirvis i por de no saber fer-ho = bé, però en aquests moments és = quan te dones compte de que les = lleis estan fetes per qualche = cosa i si vas per la llei t'es = talvies molts de problemes, mol = tes preocupacions i evites fra = cassos.

- Per dur endavant tota aquesta = feina has comptat amb un equip = o has intentat dur endavant les = teves pròpies idees?

Al principi de la democràcia me = vaig donar compte de que havia = nascut democràtic, sempre m'ha = agradat fer feina amb altres i = posar en pràctica allò de que = saben més un misser i un ase = que un misser tot sol; sempre = m'ha agradat escoltar el parer = dels altres i amoldar-me a les = idees del grup i puc dir que = sempre, tant a un lloc com a un = altre, m'han ajudat molt. Crec = que sense un bon equip no es = pot fer res.

- Com sent el poble el batle = des del càrrec?

Hi ha diverses actituds; per, = una part hi ha la gent que s'a = costa, que veus que te respata = sobre tot quan veu que tens di = ficultats, i llavors hi ha gent = i aquesta és la desilusió més = grossa que he tengut, que pel = simple fet d'esser batle te re = tiren el bon dia. Però gràcies = a Déu són molt pocs.

- Políticament, què consideres: = que tens enemics o contraris?
Enemics, cap. Contraris, sí.

- Quines creus que són les co = ses bàsiques per fer una políti = ca municipal ideal?

Un bon equip, molt d'enteniment = i moltes ganes de lluitar i de = fer feina.

- Com veus el futur del poble?

Molt ilusionat cap a un camí = per a la millora. Si es solucio = na la crisi general i es poden = mantenir les coses sense aturar = se per falta de medis. De fet = molta de gent que fa uns anys = se'n havia anat ara torna i su = pòs que és perquè veu un cert = atractiu al poble, ja sia uns = carrers plans, un llum, un poli = esportiu, etc. Si aconseguim = unes bones Normes Subsidiàries, = és possible que vengui més gent = a viure aquí i això és lo que = ha de donar vida al poble, per = què no pareix que hi hagi un =

futur de industrialitzar el poble però sí que hi pot haver més ambient.

- Quines són les feines pendents de l'actual Ajuntament?

Acabar el poliesportiu i posar en bones condicions el pou de l'aigua a fi de que se pugui acarregar bé. I més cap a un futur poder posar la xerxa de clavegueram (aigües netes i brutes). Sa preocupació ve de que hi ha dins el poble moltes fosses sèptiques que, degut al desnivell donen perjudicis, i si ara hi ha quatre o cinc llocs afectats, és previsible que d'aquí a un parell d'anys n'hagi molts més, per això és necessari canalitzar les aigües brutes i ja que un ho fa i tenint en compte que tenim s'aigua d'es pou, posar sa potable. Ara tenim en estudi un projecte que pot esser en quatre o cinc fases a fi de poder aconseguir subvencions i que s'obra resulti barata per al poble. D'aquesta manera, si d'aquí a cinc estava llest no s'haurien donat massa perjudicis ja que els carrers del poble aviat hauran de menester asfaltar de nou i així es podrien fer les dues coses conjuntament: tenir l'aigua i els carrers nous.

- I per la part cultural, què hi ha previst?

Home, jo crec que quan es parla d'un poliesportiu es parla d'una certa activitat cultural. Previst, previst, no hi ha res; crec que aquesta és una cosa que està en funció de les necessitats de la gent, sobre tot de lo que pugui demanar la juvenut.

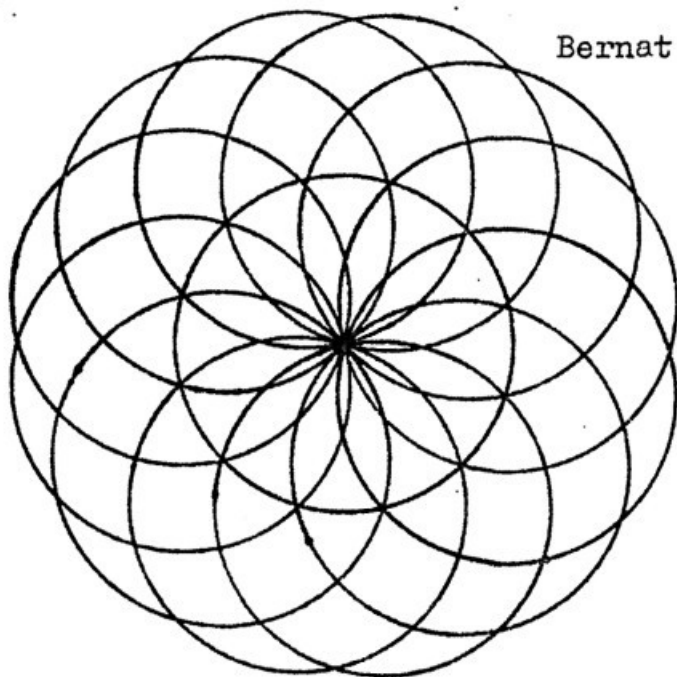
- Com ha quedat el tema de la Biblioteca?

Està un poc renovada respecte a lo que en principi varen dur i sa idea ara mateix és de dur-la al local que es farà nou a l'Ajuntament amb l'objectiu de fer la Casa de Cultura on hi hauria a més, local suficient perquè el pogués aprofitar sa tercera edat, el club de futbol i altres

- I per acabar, que ens pots dir de les Festes?

Més o marco com els altres anys S'ha de dir que el pressupost es baratet però s'ha intentat fer el que s'ha pogut i estic content de la participació juvenil. Esper que surtin unes bones festes, que tothom hi participi i procuri disfrutar, que esperam la col·laboració de tots amb la seva assistència i estarem al servei de tothom.

Bernat i Pep

El programa de les Festes Patronals
el trobareu a la plana 22

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

Vocabulario de la DROGA

Como complemento de nuestro "DOSSIER DROGAS" de nuestro número anterior, añadimos este vocabulario propio y exclusivo como 'argot' que se usa como lenguaje propio en el mundo de la droga, y que hemos extraído de diversas publicaciones.

- ACIDO:** LSD, ácido lisérgico. También se dice "tripi".
- AFGAN:** Hachís de Afganistán.
- ANFETAS:** Anfetaminas.
- APARATO:** Arma, jeringuilla.
- ARPON:** Aguja para inyectarse.
- BACILON:** "Viaje" más o menos agradable, producido por un alucinógeno.
- BARBITOS:** Barbitúricos.
- BAD TRIP:** Mal viaje con el Acid.
- BISNES:** (Business) Tráfico, negocio con drogas.
- BOMBEO:** Referente al bombeo de la jeringa, para hacer entrar en ella sangre repetidas veces, a fin de aprovechar al máximo la droga.
- CABALLO:** Heroína. = "Cheval".
- CAMELLO:** Persona que se dedica al tráfico de drogas en pequeñas cantidades. Que 'pasa' droga.
- CANUTO:** Cigarrillo de hachís o de marihuana. También recibe el nombre de "porro", "Quiqui" y "joe".
- CAÑERÍA:** La vena donde se pincha. = "macarrón" o "tubería".
- CHARLIE:** Cocaína.
- CHNOUF:** Heroína.
- CHOCOLATE:** Hachís. También se dice "tate".
- CHUTA:** Jeringa.
- CHUTE:** Una dosis.
- CHUTARSE:** Inyectarse. También se dice "picarse", "pincharse".
- COLGADO:** Drogado. Cuando quien se ha drogado queda más o menos permanentemente alucinado.
- COLEGA:** Amigo, compañero.
- CORTAR:** Mezclar la heroína con otra sustancia. Adulterar.
- CUELGUE:** Alucinación más o menos permanente.
- CUARTELILLO:** Parte de la droga que el traficante se queda para su uso. También se usa el término en el sentido de convidar: "dar cuantelillo".
- CURRAR:** Trabajar.
- CUCARACHA:** Colilla de porro.
- DADA:** Mezcla de heroína y cocaína.
- DEALER:** Traficante, camello.
- DEFONCE:** Salir del estado normal. (estar défoncé).
- DROGOTA:** Consumidor de drogas blandas.
- ENGANCHARSE:** Hacerse adicto. No poder dejar la droga sin que se presente el "mono". =
- ESNIFAR:** Absorber polvo de droga por la nariz. = "snifar".
- ESTRELLITA:** Pastillas de ácido, (en forma de estrella).
- ESTUPA:** Integrante de la Brigada especial de estupefacientes.
- (ESTAR) STONE:** Planear con heroína, hachís, etc.
- (ESTAR) HICHT:** Planear con anfetaminas.
- FLASH:** Clímax del efecto de la droga. Sensación máxima de sensibilidad. Sensación íntima y rápida de placer total.
- FLIP:** Miedo, delirio.
- FLIPPER:** No descender - planear continuamente.
- HONG KONG ROCK:** Heroína entre el 30 % y el 60 % de pureza. También se le llama "Heroína 3".
- KIKI:** Kinortina

LIBAN: Hachís libanés.

MANDANGA: droga.

MANOLA: Jeringuilla.

MAX: Maxitón.

MIEL TURCA: Heroína pura al 90 %
También "Heroína 4".

MIERDA: Marihuana. También borra-
chera o alucine. "Llevaba una
gran mierda encima" = "merde".

MONO: Síndrome de abstinencia. Tam-
bien se utilizan: "Pavo Frio"
y "Monkey".

MORPH: Morfina.

MUERMO: Sensaciones desagrada-
bles; mareo, dolor de cabeza,
náuseas y mal cuerpo, provoca
dos por la droga. Suele pasar
las primeras veces que se in-
giere. = "aburrimiento".

NIEVE: En general "polvo blanco",
cocaína o heroína. También se
dice: "polvo de angel".

OVERDOSE: Sobredosis.

PAPELINA: Cantidad de heroína pa-
ra inyectarse una sola vez.

PARANO: Paranoico.

PASAR: Desentenderse de algo. Tam-
bien vender o traficar.

PASOTA: El que se desentiende. Per-
sona a la que nada interesa.

PETARDO: Cigarrillo de cannabis.

PICARSE: Inyectarse droga. También
"chutarse", "pincharse".

POLEN: Chocolate viejo.

POLVO BLANCO: Heroína.

POUDRE: Heroína.

PRELU: Preludina.

PAREGO: Elixir paregórico.

PLANÈTE: Estar en otra parte des-
pués de la absorción de camé.

PILLS: Píldoras de L.S.D.

PORRO: Cigarrillo de hachís o de
marihuana. También tabaco mez-
clado con hachís.

REINA: Heroína pura por encima
del 90 %.

ROLLO: Historia, asunto. También
por 'cosa aburrida'.

ROMINI: Romilar.

SHIRA: Mezcla de hachís i opio.

SPEEDS: Anfetaminas.

SPEEDS BOOLS: Anfetaminas, Heroí-
na, nembutal, etc.

SUBIDA: Primeros efectos alucinó-
genos.

SUGAR: Heroína para fumar. También
se emplea "azucar".

SUSTANCIA: Heroína.

TALEGO: Dosis de hachís de unos
tres centímetros de largo, uno
de ancho y 0'5 de grueso, recu-
bierta de papel de plata, sufi-
ciente para varios porros.

TELELE: Temblores y fiebre, pro-
ducidos por inyectarse sustan-
cias extrañas: algdón en venas.

TOQUE: Cantidad pequeña de droga.

TRIP: Viaje.

TRIP: Pastilla de ácido.

TRONCO: Comañero, amigo.

TUBO: Comisaría de policía.

VIAJAR: Estar bajo los efectos
de un alucinógeno.

YERBA: Marihuana.

YONQUI: Adicto a las drogas du-
ras: heroína, morfina. = Junkie.

TO: Tonedrón.

TRICHLO: Tricloretileno.

JOINT = STICK: Cigarro de hachís.

SHOOT = FIXE: Inyección.

JUNGKIS = CAMÉS: Drogados.

DOUCE = HERBE: Marihuana.

Se entra en la droga más por ig-
norancia que por conocimientos,
motivo por el que damos a cono-
cer algo del mundo de la droga
y su lenguaje.

LA POBLACIÓ AL SEGLE XVII

No hi ha cap dubte de que =
son els homes els protagonistes
de la història. Però aquest sol
esser un protagonisme bastant =
feixuc, ja que malgrat no ni ha
guí grans aconteixaments la vi-
da quotidiana sempre presenta =
suficients elements d'estudi, i
molt més en èpoques en que l'ho-
me no havia arribat al domini =
del medi que tenim als nostres-
dies. Per això avui ens aturam-
a conèixer un poc els problemes
de la població del segle XVII.

Dins una societat autosuficient
com la mallorquina de l'època =
Moderna el creixament o disminu-
ció de la població estava condi-
cionat per les fluctuacions de-
la producció, sobre tot de ce-
reals.

Així, en el cas del nostre po-
ble, podem dir que fins als anys
1.630 la producció i la pobla-
ció mantenien uns nivells molt
baixos; es pot observar una cai-
guda considerable de la natali-
tat, gairebé fins a zéro, l'any
1.623 quan els anys anteriors =
s'havia mantengut en torn als =
10 naixements a l'any, que po-
dem considerar conseqüència de-
les males anyades de 1.621 i 22

La recuperació de la producció =
cerealícola a partir de 1.635 i
el seu manteniment fins als =
anys seixanta fan que la pobla-
ció es vagi acumulant de manera
progressiva. De fet durant la =
primera meitat de segle el nu-
cli de població de Sta. Eugènia
tenia més habitants que el de =
Sta. Maria.

El nivell màxim de naixements =
és de l'any 1.688, n'hi va ha-
ver 28, i té la seva explicació
en l'estabilitat de la produc-
ció dels anys vuitanta que varen
esser anys de bones collites si
exceptuam l'any 1.682 que va =
esser any de fam. De fet aquests
anys varen esser els millors de
tot el segle, sobre tot pel que
fa a la producció de blat.

Però les anyades mai eren molt=

grosses i se podia amagatzemar==
molt poc; de tal manera que quan
es succeïen un parell d'anys de-
males collites ben aviat hi havia
manca de sustent, racionament i =
els tristament coneguts anys de==
fam.

D'aquests darrers anys de segle =
destaquen a Sta. Eugènia els anys
1.692 i 1.693 per l'elevada morta-
litat que es produí, a 1.692 hi =
va haver 57 morts i molts d'ells=
varen esser deguts a les conse-
qüències de la mala alimentació =
originada per les collites defici-
tàries del anys anteriors, 1.690=
i 1.691.

Això no va impedir que la pobla-
ció cresqués de forma considera-
ble al llarg del segle; el desen-
volupament va esser desigual però
la tendència era cap al creixa-
ment, que es produeix fonamental-
ment a la primera meitat de segle
estabilitzant-se a la segona, grà-
cies sobre tot al considerable =
augment de la producció del blat=
que es concreta en les bones co-
llites que hi va haver entre els=
anys 1.682 i 1.689.

Pel que fa als aspectes negatius=
hem de destacar la fam de 1.613,=
que va esser a tota Mallorca la =
pitjor de tot el segle. Va tenir=
com a causa el fort vent de xaloc
que a darrers d'abril va secà els
sebrats i no els va deixar grand.
Fou un desastre tant gros que va-
deixar per a sempre la dita: "que
dar espantat com el blat de l'any
tretze".

Per altra part la pesta de 1.652=
que fou introduïda a Mallorca per
una nau carregada de teles procedent de Barcelona, la nau arribà a Soller el mes de febrer i pel =
març la pesta ja s'havia estes =
fins a Inca, d'aquí es va esten-
dre per quasi tota l'illa esent =
especialment cruel durant els me-
sos de l'estiu, les seves conse-
qüències varen esser molt negati-
ves sobre tot a Soller, Inca i =
Ciutat:

P.M.

● del 27 de juliol al 2 d'agost: SETMANA ESPORTIVA.

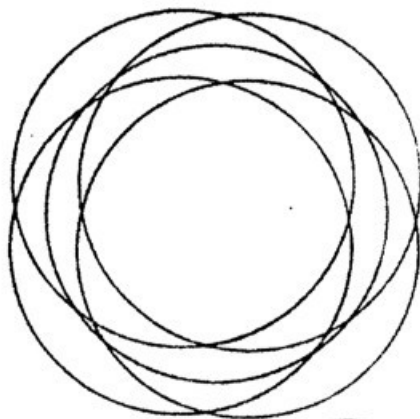
● DIJOUS DIA 1 d'agost: Conferència: NOTES HISTÒRIQUES DE SANTA EUGÈNIA
a les 21'30: al Centre Parroquial, per Mn. Josep Capó Juan.

● DIVENDRES DIA 2 d'agost: Tennis
a les 10: Final I Camp. Tennis Infantil.
a les 11: Dibuix infantil i juvenil.
a les 18: Basquet Juvenil
a les 20: Futbolsala. Final Camp. Sta. Eugenia 1985.
a les 22: Vetlada Infantil. BILLI AND BILLI. BREAK DANCE.

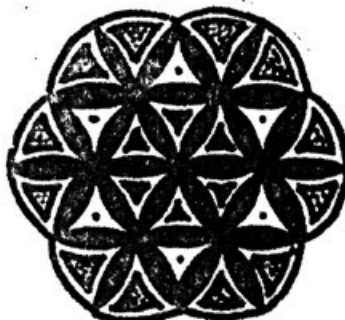
● DISSABTE DIA 3 d'agost:
a les 9'30: Carrera Ciclista Local. Amics del ciclisme.
a les 11': Festa infantil: Jocs, carreres a peu i de cintes. Ginkama bicicletes per atlots.
a les 17': Tennis: III Camp. 3 i 4 lloc.
a les 19: Futbol: C.D.F. Sta. EUGENIA - C.D.F. COLLERENSE
a les 22'30: Verbena: "TAXI" i "VICTORIA"

● DIUMENGE DIA 4 d'agost:
a les 10'30: Missa Solemne.
a continuació: refresc al poble per l'ajuntament.
a les 12: Ginkama bicicletes i motes. Carreres de Cintes.
a les 16'30: Tir al colom: per Socis Soc. Puig d'En Marrón.
a les 15'30: Final III Camp. Tennis.
a les 19'30: Carrere de joies i resistència. 3000 mts.
a les 22'30: Verbena: "TELEX" i "AQUA VITAE"

● DILLUNS DIA 5 d'agost:
a les 11: Carreres a peu, corredors locals joies i carrera esp. Joves de la Tercera Etat.
a les 18'30: XVIII Homenatge a la Vellasa.
Missa pels difunts homenatjats en anys anteriors.
Actuació de "MUSICA NOSTRA" i Refresc.
a les 22'30: VETLADA MALLORQUINA
"SIS SCM" i "MADO BUADES".
i Ball de Bot.

Molts
d'anys
i
'Bones
Festes''

VISQUEM AMB AMOR

Aviat passa la vida,
molt de pressa ve la mort,
quedant només el conhort
de la glòria perseguida.

El temps que mos toqui viure
en aquest món de maldat,
procurem que de pecat,
l'ànima mos quedi lliure.

Per a guanyar aquesta lluita
i arribar al darrer moment,
l'amistat més resplendent
nosaltres hem d'haver duita,

tant d'aquesta diligència
com també d'altres virtuts,
n'han de dur homos sabuts
i els de poca intel·ligència.

En la misera pobresa,
sempre hi solen existir;
si les podem conseguir
tendrem una gran riquesa.

Per tant és ferm necessari
ésser amic amb tothom,
molts de cops no sabem com,
i tan sols mos feim contrari,

aquesta indigna postura
mal negoci mos pot dur;
no barallar-se amb ningú,
és una tasca molt dura.

Pel penós pelegrinatge
que en la vida passarem,
no importa mos enfadem
ni mostrem tan mala imatge.

Visquem idò amb alegria,
amb amor i fraternitat !
Si en teng cap d'agraviat,
perdó li demanaria.

..Tià Coll
:.....:

TEMPS ERA TEMPS

Déu del cel, me voleu dar
un poc de sabiduria
per poder jo explicar
altre tamps que se vivia.

Com que no hi havia blat
figues haviem de menjar;
son dignes de respectar
els nostres antepassats.

En s'hiver i molt de fred
descalços havien d'anar,
es fills havien de llogar
an que fos de porqueret.

Altres amb sa senalleta
se'n anaven a captar;
es damés, amb sa cabreta
pes camins a pasturar

Això ve de molt endins,
a mi m'ho varen contar:
lo mal que ho varen passar
un temps es nostros padrins.

De bon cor vull demanar
a Déu que és tan bondadós:
quan vengué el judjar-lo
si el cel les pogué donar.

Amb un "saludo" amistós
es despedeix aquest taujà
de nom me varen posar
quan me varen batiar
Pep Roca per servir-vos.

NINGU MES

L'altre dia passà
només va mirar
els doblers
i ningú més.

Ja no sent parlar
a les estrelles
ni a la mar,
sols els doblers
i ningú més.

El vent passà,
l'arbre mudà,
sols va contar
els doblers
i ningú més.

..Bernat fill de rei..
:.....:

MES RENOU QUE ANOUS
 === =====

Molt poques vegades hem omplit aquestes planes del cinema parlant de pel·lícules que no fossin produïdes per la indústria nacional, i sobre tot el que mai hem fet és entrar en polèmiques, ni és la nostra intenció fer-ho mai. Però quan es sent parlar tant d'algunes coses, com és el cas de la pel·lícula del director francès Jean-Luc Godard *JE VOUS SALUE MARIE* (Te saludo Maria), pot ésser bè fer algunes reflexions.

El primer que s'ha de tenir en compte és quí és aquest director, quin és el seu treball i quin el seu estil. En aquest sentit hem de dir que Godard és un director amb una manera molt particular de contar les coses, sobre tot perquè ho fa de forma molt fragmentària mesclant la narració lineal i detallada amb els bots imaginaris, gairebé surrealistes, tot això amb notes d'un humor bastant discutible. Per altra part és molt aficionat a mesclar aspectes més o manco històrics amb ficcions totalment irreal.

Aquestes són algunes de les característiques que es repeteixen a les seves obres més conegudes al nostre país, com són la seva versió de *CARMEN* i la ja esmentada *TE SALUDO MARIA*.

També s'ha de tenir en compte que no es tracta d'un gran director, i és de justícia reconèixer que la polèmica sobre la seva darrera pel·lícula li ha fet un bon favor, perquè ha despertat una certa curiositat

que ell ha aprofitat bé dient que la pel·lícula és la seva interpretació del tema de l'Inmaculada Concepció duit als nostres dies, quan això és totalment discutible i difícilment acceptable. En tot cas la pel·lícula aborda, amb certa originalitat, el tema de la dona, de la virginitat i les relacions sexuals entre home i dona. Partint d'això es pot dir que la manera elegida per descriure-ho i qualsevol parell amb les Sagrades Escripures és simple coincidència.

Godard es recrea amb la figura d'una al·lota suïssa, jove, de costums molt moderns, jugadora de "baloncesto" que casualment nom Maria. Un vespre Maria sorprèn al seu company, que casualment nom Josep, quan li anuncia el seu embaràs sense cap motiu aparent. Josep dubta es posa gelós, però el tio Gabriel, casualment Gabriel, entra en escena i compon les coses.

Gabriel és el personatge humorístic de la pel·lícula, més que humorístic esperpèntic perquè el que a la pel·lícula vol ésser una "anunciació" és un autèntic "esperpente" que està més aprop del ridícul que de l'humor.

Per altra part s'ha de dir que la pel·lícula no es defineix en cap aspecte ni defensa cap tipus de tesi en un sentit o un altre, per tant, és una narració difícil de replicar. Inclús admetent que sigui aquesta l'interpretació moderna de la Història Sagrada, sempre segons Jean Luc Godard, no es pot dir que la pel·lícula tenguí potencial-

ment cap element que pugui =
dur a polèmiques sobre catoli-
cisme o anticatolicisme; el te-
ma de la mare verge és molt an-
terior al Catolicisme Històric;
i per altra banda Godard no el
discuteix ni el posa en dubte, =
ni tan sols presenta cap teoria
al respecte, simplement diu que
el mostra vestit a la darrera =
moda i amb algunes coincidències
amb la Història Sagrada, però =
això només és per despistar.

Pel que fa als aspectes tècnics
hi ha que dir que la fotografia
és molt neta, amb planells de =
gran puresa. El muntatge pare --
reix que respon a impulsos que =

es van enllaçant sense cap mena
d'interrupció. Ritme fulgorant =
que es veu accentuat per una mú-
sica en tot moment vibrant de =
la que pot sorgir una certa emo-
ció misteriosa si un se'n obli-
da de les polèmiques i aten úni-
cament al que veu. Així i tot =
el resultat és un tant irregu-
lar ja que es van combinant mo-
ments certament deslumbrants, =
com el que es produeix per mos-
trar el naixement de l'infant =
mitjançant una combinació de =
imatges que suggereixen el nai-
xement però no el mostren, en =
moments on tot pareix que s'a-
dorm un poc, personatges i foto-
grafia.

P.M.

"ELS LLUMS DELS CARRERS"

No fa gaire temps que va ser completada la il.lumina-
ció general del poble (en versió moderna), i aquests dies
passats l'il.luminació genral del cementeri. És un bon mo-
ment per a recordar que:

Segons el llibre de Sessions de l'ajuntament:

El 15 de juliol de 1927 es fan gestions per a col.lo-
car com enllumenament públic 18 llums, segons croquis pre-
sentat a L'Ajuntament amb un pressupost aproximat de 2500
a 3000 ptes.

El 15 de maig de 1929 l'Ajuntament acorda procedir a
posar l'enllumenat públic de 18 llums pel preu de 1800 ptes
a càrreg de D.Pedro A.Mayol.

El 9 d'agost de 1929 s'acorda ampliar la il.luminació
i posar tres llums més:

- 1 a la Plaça, prop de l'Església.
- 1 al final del carrer Bisbe Sastre.
- 1 a mitjan carrer de l'Estació.

M.M.

"EL FENOMEN DELS BEATLES"

Està clar i demostrat que els -- Beatles han estat el fenomen del -- segle. Cap altre personatge fou acceptat per tan i tan variat tip de públic sense distinció de raçes, -- ideologies, religions, ... Aquest missatge va tenir, com a gran clau, la -- música. Però també en el cine, els -- Beatles demostraren el seu insuperable poder de comunicació.

Primer fou "A hard day's night" -- (Quina nit la d'aquell dia), deli-- ciós i loquenc pseudo-musical damunt la vida d'un grup pop. Llavors seguí "Help!" (Ajuda!), gloriosa sátira del cine d'aventures i del sagrat Imperi britànic amb un humor digne dels Marx. Més tard per televisió el "Magical Mystery tour" amb tota l'imaginació de l'era del psychedelisme.

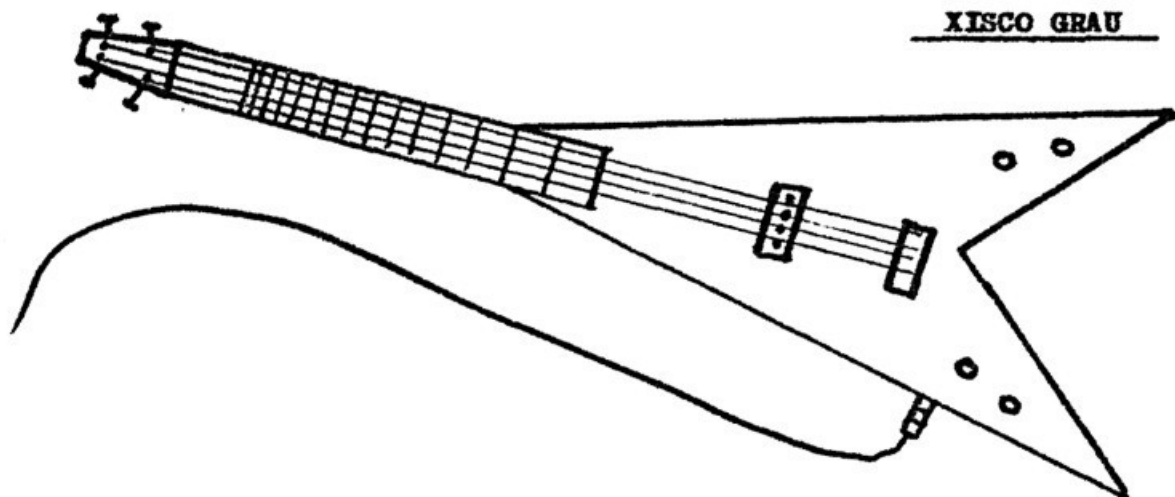
"Yellow Submarine", el submarí -- groc conte per a joves i adults que obrí nous camins al cine de dibuixos animats. Let it be, crònica de -- l'agonia d'una comunitat anomenada Beatles mentre va reflexant la seva inimitable tècnica de composició musical. Els Beatles no foren els -- primers músics joves en fer cine. -- Elvis Presley, Cliff Richard, Paul -- Anka, i molts d'altres ho feren -- abans. Però ningú arribà a la màgia -- dels Beatles, cap altre artista conseguí aquella mescla explosiva de -- música i de cine.

Però foren èxits en la taquilla i entre els crítics que alabaren -- aquella desmelenada imaginació inicial i després una recerca de noves formes d'expressió audiovisual.

Des del començament de la beatlemania, els Beatles tengueren una -- inusitada atenció en els medis de -- comunicació. Qualsevol frase, qualsevol petita anècdota era notícia, no domés els llançaments dels seus -- discs, no domés el fenomen sociolò-- gic, més allà de lo estrictament musical. Els Beatles romperen barreres i obriren la llibertat de pensament i acció a millions de joves que anaven trobant els seus propis camins compartint l'aventura dels Beatles. Sense ells no haguessin arribat a la seva total realitat els grans -- moviments juvenils dels 60; sense -- ells, evidentment, la dècada dorada -- no hagués estat tant prodigiosa.

Els rècords discogràfics foren alucinants. Però bo és recordar que els Beatles també feren història en l'imatge quan aquell 9 de febrer de 1964 actuaren en directe en el "Ed Sullivan Show" de la televisió americana, conseguint la més gran audiència mai conseguida abans per un -- programa televisiu de entreteniment. Això succeí el 2 de març d'aquell -- mateix any quan començaven a filmar "Quina nit la d'aquell dia"

XISCO GRAU

SANTA EUGÈNIA

SEMPRE LOCAL PER A LA DIFUSIÓ I LA CREIXA

CDF SANTA EUGÈNIA

DADES DE LA TEMPORADA 1984-85

La temporada 1.984-85 ha passat ja a l'història. El CDF Santa Eugènia, amb la seva participació a la tercera regional, ha complimentat el segon any de l'existència del Club.

El final d'una temporada és moment de valoracions, resums, reflexions; però també és l'oportunitat dels projectes en vista a la propera temporada. De tot això, creim que la Directiva en sabrà treure conclusions.

Per la part que correspon a aquesta secció esportiva de la Revista Santa Eugènia, ens disposam a reflectir unes dades objectives respecte a la darrera temporada com també ho ferem al terme de la primera.

Així és oblidat expressar el nombre de partits que els jugadors han jugat, sense restar cap mèrit als qui desde el "banquillo" han aportat el seu sacrifici, esperant el seu torn per poder intervenir.

Partits jugats

Joan Truyols.-	31	partits
Josep Amengual.-	29	"
Josep Sànchez.-	28	"
Rafel Crespí.-	28	"
Jaume Crespí.-	27	"
Jordi Sangenis.-	27	"
Ramon Parets.-	25	"
Sebastià Bauçà.-	22	"
Joan Jaume.-	22	"
Rafel Garrido.-	21	"
Mateu Crespí.-	21	"
Miquel Aguayo.-	21	"
Rafel Bosch.-	19	"
Pedro Crespí.-	15	"
Antoni Sastre.-	15	"
Joan Canyelles.-	10	"

Altres en menys de 10.-

Joan Mayol
Rafel Canyelles
Carles Alcaide
Massia Canyelles
Vicens Amengual
Joan Bisbal

Considerant que el fer gols no és l'única forma de rendiment d'un jugador per un equip (-un defensa o un porter pot esser més efectiu que un delanter-) senyalem a continuació els goletzadors de la lliga, sempre d'acord amb les actes de cada partit.

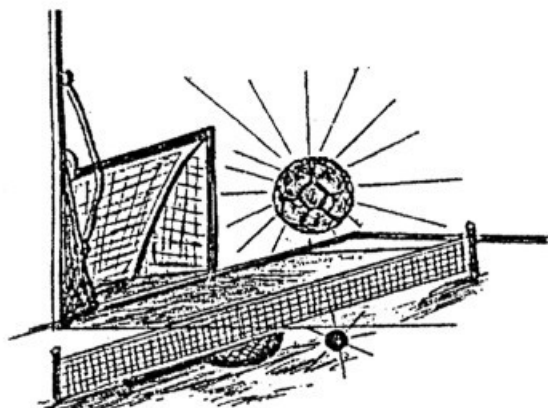
Goletzadors.-

Rafel Garrido.-	14	gols
Josep Amengual.-	13	gols
Jaume Crespí.-	12	"
Miquel Aguayo.-	12	"
Mateu Crespí.-	11	"
Pedro Crespí.-	10	"
Rafel Bosch.-	8	"
Rafel Crespí.-	6	"

Altres en menys de cinc gols.

---oOo---

El balanç esportiu general - l'hem de considerar, pot esser, de discret, perquè, encara que quedar a mitat de la tabla no és ni positiu ni negatiu, hi havia la pretensió de finalitzar entre els cinc primers. La campanya no ha estat sempre regular; ha tingut alts i baixos. Dins el "Pou Nou" s'han perdut tretze punts, malgrat molts d'ells s'han recuperat als desplaçaments. ¿Es possible que es jugui millor a fora camp? Per esser que la serenitat, l'absència d'un compromís fort amb l'afició, siguin elements favorables als jugadors. De totes formes, l'afició del Sta. Eugènia no perd mai l'ànim i segueix al costat de l'equip.

Per el que respecte al balanç econòmic del exercici de la mateixa temporada, s'en va donar compta a l'assamblea general del més de juny. Perque els socis tenguin un coneixement més clar de l'economia del Club, donam a continuació els resums de ingressos i despeses (gastos), que el tesorero D. Mateu Canyelles ens ha proporcionat.-

RESUM INGRESSOS TEMPORADA 1.984-85

01-8-84.- Saldo inicial temporada 84-85.	152.193,-
Recaudació Bar.	226.689,-
Recaudació Taquilla.	109.700,-
Recaudació Loteria Navidad i Rifas	186.600,-
Cantitat tornada a ingressar	4.026,-
Interessos Cta./cte., Caixa de Ahorro	125,-
Ingressos quotes socis	374.000,-
Donatius socis, entitats i col.laboradors	9.000,-
Recaudació publicitat	40.000,-
Recaudació autocar	25.000,-
Subvencions	299.861,-
Azrendament	3.000,-

Suma total de ingressos.. 1.430.394,-

RESUM DESPESES TEMPORADA 1.984-85

Manteniment camp de futbol	233.628,-
Arbitratge.	76.095,-
Despeses generals	461.241,-
Bar del club	192.240,-
Federació Territorial de futbol	72.316,-
Rentar equipatges	54.000,-
Transports	46.000,-
Sopars i torrades de jugadors, direct. i col.lab.	102.028,-
Botes jugadors	30.500,-

Suma total de despeses . 1.268.048,-

SALDO A FAVOR DEL CLUB.- 162.346 pesetes

Nota: La quantitat elevada de les despeses generals (461.241') és com a conseqüència d'unes compres extraordinaris, com unes xerxes de porteria, dos termos Junkers, un cilindre apisonador, entre les necessitats corrents.

Comparació dels ingressos, despeses i socis de les dues temporades.-

A l'adarrera temporada hi ha hagut 279.506 ptes. més que la primera temporada en el capítol de ingressos; i també 421.639 ptes. més en el capítol de les despeses.

A la segona temporada hi ha hagut 80 socis més que a la primera, que ha suposat una quantitat de 133.000 ptes més.

(segueix)

Els 208 socis (més d'un 62 % en relació a la primera temporada) que actualment té el Club estan classificats de la següent manera;

Socis de número	138	276.000,-
Matrimonis	35	35.000,-
Jubilats	5	5.000,-
Juvenils	16	8.000,-
Socis d'Honor	1	10.000,-
" "	1	6.000,-
" " 5.000,-	6	30.000,-
" "	1	4.000,-
Socis de baixa	3	
Socis gratuïts	1	
Bocis sense rellenar	1	

Totals.-

208

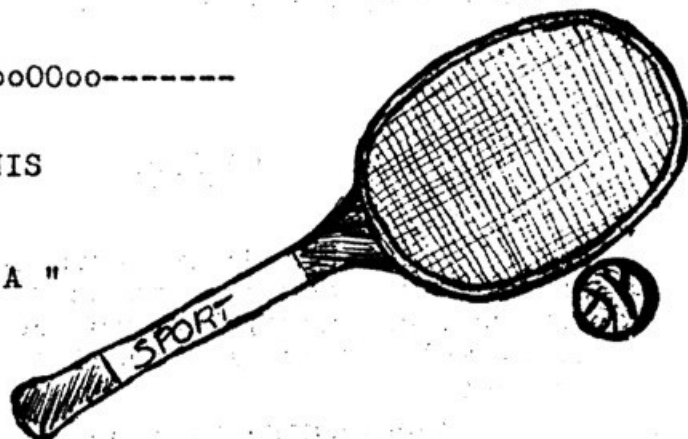
374.000 pesetes

-----oo00oo-----

TERCER CAMPIONAT DE TENNIS

VILLA DE

" SANTA EUGENIA "

Amb l'organització d'uns joves deportistes del poble i de SA NOSTRA, i amb el patrocini de l'Ajuntament, s'està celebrant la tercera edició del Campionat de Tennis VILLA DE SANTA EUGENIA, a les pistes de la antiga estació.

Nombrossos participants, 32 grans i 11 juvenils, s'han inscrit en aquest torneig, que per sistema d'eliminatori s'arribarà a la gran final del dia de la festa. Ens han assegurat que el nivell d'organització i de participació està superant les anteriors edicions.

Cada dia l'horabaixa les pistes bullen d'activitat; uns juguen la partida corresponent, altres es preparen per quan arribi el seu torn.

Quin seran enguany els finalistes? Veurem altre vegada una final de Ca'n Topa? La cosa està molt disputada perquè hi ha noms que han demostrat que saben manejar la raqueta.

Recordau, la semifinal serà el dissabte dia 3 i la Gran Final el diumenge, dia de la festa.

SANTA EUGENIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

ENSALADA

Se posen 2 o 3 gambes per persona, se fan netes, se fregeixen amb oli i se retiren. Apart se bull una patata per persona. Dins un plat se posa: un o dos alls picats, ses patates esclafades, s'oli de fregir ses gambes i, per 6 persones, dos vermells d'ous i el suc de mitja llimona. Se munten els blancs a punt de neu i se mesclen amb una cullerada de saïm.

Quan està ben mesclat se posa dins una font i s'aplana. Se talla letuga ben petita, se buida una llauneta de tonyina = (atún), se mescla i se reparteix per damunt la mescla anterior, amb gambes i pebres torrats tallats a trossets. Es pot adornar amb unes culleradetes de tàperes.

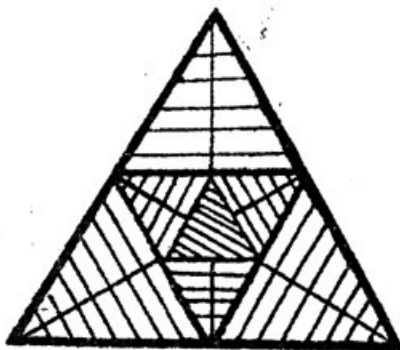
GASFRUIT

INGREDIENTS: una copa de palo, una d'anís, una de mistela, una de Licor 43, una de Cointreau i una de licors dolços; 100 grs. de sucre, 100 grs. de fresses, peres, plàtans, albercocs, melicotons, i totes les que es vulguin, una botella de xampany.

PREPARACIÓ: Dins un plat fondo es posen tots els licors mesclats i s'afegeixen les fruites tallades a quadrets i rotllets. Se deixa reposar una hora en fresc. En el moment de servir-ho s'hi posa una botella d'un bon xampany.

MOTLO DE LLET

S'unta un motlo amb saïm i dins un plat gros es posa: 6 tallades de bescuit (sense crosta) ben picat, 4 cullerades de sucre, una llimona rallada, 4 ous i 3 tassons de llet. Damunt el motlo es posa un paper blanc untat de saïm per les dues cares, s'aboca la pasta i s'enforna. Una vegada cuit no es treu del motlo fins que no ha refredat; llavors se li posa sucre cremat per damunt i un merengue fet de blanc d'ou.

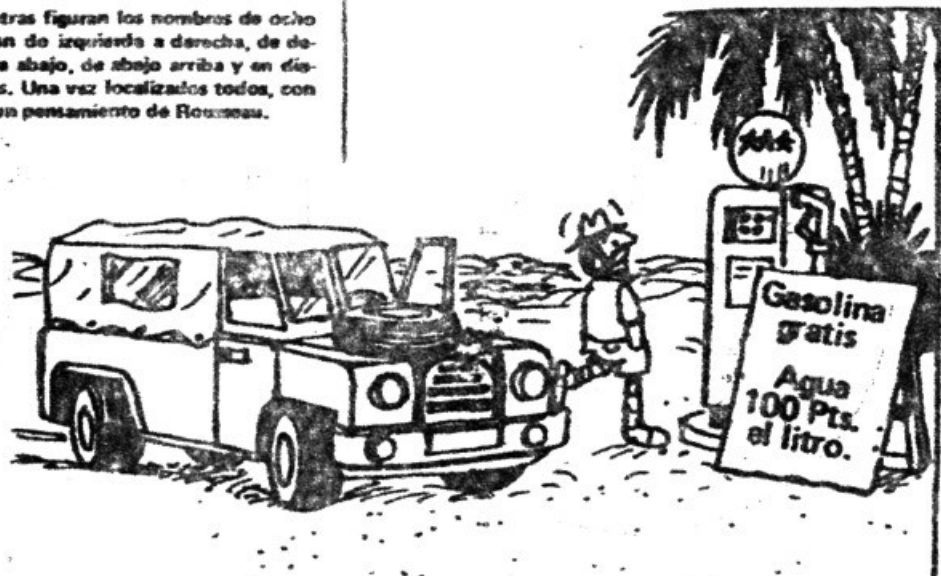
REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO   RE
REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO
REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO   REFRANERO

- Quien muchos oficios tiene, con ninguno se mantiene.
- Perro que muchas liebres levanta, pocas mata.
- No por mucho madrugar, amanece más temprano.
- Abriga bien el pellejo, si quieres llegar a viejo.
- De la abundancia viene la vagancia.
- Abusar es mal usar.

SOPA DE LETRAS

U	N	A	D	V	E	L	A	S	V	E
N	T	C	O	B	A	L	T	O	A	J
A	S	D	E	L	A	N	S	C	A	C
C	O	C	R	O	M	O	A	I	O	N
E	I	S	B	I	U	R	E	D	N	A
S	R	E	S	N	B	E	L	E	I	F
V	A	A	R	O	E	L	A	L	E	O
M	M	A	N	T	Y	D	I	R	S	P
O	A	O	N	U	E	R	M	L	A	A
O	S	T	R	L	O	I	M	D	A	C
A	S	M	E	P	O	J	O	R	E	S

En este cuadro de letras figuran los nombres de ocho elementos químicos. Se leen de izquierda a derecha, de derecha a izquierda, de arriba abajo, de abajo arriba y en diagonal, al derecho o al revés. Una vez localizados todos, con las letras restantes, se leerá un pensamiento de Rousseau.

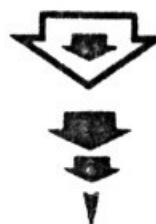

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

1 d'agost de 1.983 nº 0.

*Donec
Hedera*

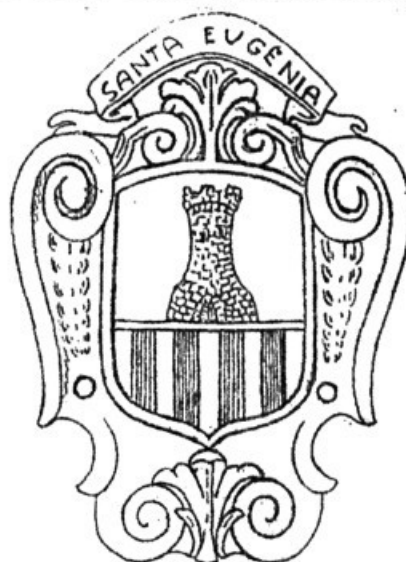
La "Revista"
"SANTA EUGÈNIA" des
del seu començament
vos desitja unes
"Bones Festes" Pa-
tronals de 1.983.

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIÓ I LA CULTURA

Nº 12, 31 de juliol de 1.985. Depòsit Legal PM 625/1985

Escut de SANTA EUGÈNIA a la Mare de Déu de Lluc en el Centenari
de la seva Coronació.

La "Revista"
"SANTA EUGÈNIA" com
fa dos anys
vos desitja unes
"Bones Festes"
Patronals
de
1.985